

Helena Tlaskalová

Helena Tlaskalová se narodila 29. prosince roku 1938. Profesí je imunoložka, v tomto oboru pracuje téměř celý život. Vyrůstala ve velmi těžké době. Druhá světová válka se jí naštěstí skoro nedotkla, i přesto je její první vzpomínka z bombardování Prahy.

„(...) vím, že si doted' pamatuju ten nálet, co byl v Praze, v tom pětáctýřicátým roce, že jsme se schovávali prostě před nálety. To jsme bydleli ještě v Libni..“

Po studiu na Gymnáziu Jana Sladkovského si vybírala vysokou školu. Učitelé jí navrhovali studium medicíny a rodiče také souhlasili.

„Tak jsem si říkala: Tak jo, tak půjdu na tu medicínu, a skutečně mě to bavilo, ale už během studia medicíny jsem tihla do laboratoře a myslím, že zatímco většina mediků myslí na to, jak bude léčit, které léky bude používat, tak mně strašně pořád vrtalo hlavou, proč vznikají nemoci.“

Na medicíně jí spolužáci přesvědčili, aby vstoupila do Komunistické strany Československa.

„Přesvědčování bylo, že můžeme změnit takové ty věci, které v tom KSČ byly, takže jsme si říkali, že když tam bude víc jako normálních lidí, aspoň tak to říkali ti spolužáci, kteří tam byli... že to jako pomůže.“

Její působení v KSČ ale nemělo dlouhého trvání, po invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 ze strany vystoupila a naopak se dostala do kontaktu s lidmi, kteří s režimem nesouhlasili.

„Tak jsem prostě s nimi spolupracovala, hlavně jsme roznášeli právě ty plakáty, měli jsme schůzky a mluvilo se o tom, co by se mělo dělat. Ale nejsem hrdina, protože někdo zřejmě hodný zjistil, že na ministerstvu vnitra na mě někdo žaloval..... a zrovna to bylo den, kdy manžel odjel a já jsem čekala děťátko.“

Helenu Tlaskalovou to tolik rozrušilo, že o dítě přišla. Vláda režimu naštěstí netrvala věčně a i ona se dočkala svobody. To přineslo nové možnosti jak do jejího výzkumu, tak soukromého života.

„A po té změně hned v lednu telefonáty, jednak pozvání, za druhé jsem byla dost stará, už mi bylo padesát, ale pozvání na měsíc tam být a vidět západní laboratoře a společné evropské granty, to bylo úžasné.“

Paní doktorka Tlaskalová ani po letech neztrácí svou touhu objevovat. Nenechává se omezovat svým věkem, cestuje, přednáší studentům a věnuje se i nadále imunologii.

